

Ἐλα βῆστα μου τὸ ἴσο
ἐν χορδαῖς νὰ ἐξυμνήσω
τοὺς προγόνους τοὺς προμάχους
τῆς ἡμῶν ἐλευθερίας
καὶ τοὺς νέους τοὺς στομάχους
καὶ παμφάγους καρχαρίας.

=====

Γιὰ θουρίους καὶ παιῖνας ἂς τροχίσουμε τὴ γλῶσσα
καὶ νὰ ψάλλουμε τὸν Πίνδο καὶ νὰ ψάλλουμε τὴν Ὀσσα,
τὰ βουνὰ πώκατοικοῦσαν εὐγενεῖς ἄρματωλοι
δίχως νάχουνε σαλόνια μὲ σοφὰ καὶ μὲ χαλὶ
μαλθακότητος σημεία
καὶ χλυδῆς συχαμερᾶς,
καμωμέν' ἀπὸ ταμεία
δημοσίου εἰσφορᾶς.

=====

Σήκω σήμερα, βρὲ Γιάννη, ἀσκεπὴς νὰ χαιρετίσης
τὴ σημαία ποὺ βασταίνει ὁ Δεσπότης τῶν Πατρῶν,
ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ μέρος πούναι καὶ ἡ παρακρατήσεις
καὶ οἱ Πατραῖοι ποῦ τίς τρῶν.

Μιὰ τὸ λάβαρον προσκύνα τῆς γλυκειάς μας ἐλπίδος,
καὶ ἄλλη βλέπε τίς φαγάνες μιστελίου καὶ σταφίδος.

Βλέπε τοὺς ὀρμιζομένους
σοβαροὺς καὶ κατηφεῖς,
βλέπε καὶ παχυνομένους
οὓς ἀνέδειξε σταφίδες.

=====

Δόξαζε τοὺς μαχομένους ὑπὲρ πίστεως πατέρας
θαύμαζε τοὺς ἐν πολέμῳ σελαγίζοντας ἀστέρας·
ἄκουσε καὶ πῶς βεγγάει παρακεῖ τὸ Μεσολόγγι,
γιὰ βουσφέτι καὶ γιὰ θέση δὲν εἶν' ἓνας νὰ μὴ βόγγη.

Βγήκαμ' ἀπὸ τὸ σκοτάδι
μὲ τὸ φῶς τῆς λευτεριᾶς·
μ' ἓνα στόμα σὰν πηγὰδι
στέκετ' ὅλος ὁ Μωρηάς.

=====

Κύττα τοῦ Μαυρομιχάλη, κύττα τοῦ Κολοκοτρώνη
τὰ σπαθιά τ' ἀστροπελένια ποῦ ψηλὰ φεγγεβολοῦν,
ἀλλὰ κύττα μὲ τί χάρι καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ σαλόνι
σουλατσέρνουν γαλονάδες καὶ φραντσέζικα μιλοῦν·
Θῦμα ἔπεσαν καὶ ἐκεῖνοι, θῦμα πέφτουνε καὶ ἐτούτοι
ὅπου βλέπουνε κυρίες καὶ νυχάδες νάχουν πλούτη.

Δὲν ἐγνώρισαν τοῦ Μάρτη τὴν ἡμέρα τὴ χουσῆ,
ἀλλὰ σ' ὄνειρα Μαΐων ἔχουν πείρα περισσή.

=====

Σήκω φίλησε τὴν Ὑδρα καὶ προσκύνα τὰ Ψάρρα·
ὁδὲ π' ἀφρίζουν ματωμένα καταγάλανα νερά!

Ἄκου πῶς γλυστρά καὶ φεύγει τὸ φελοῦκι τοῦ Κανάρη,
ἄκου τώρα καὶ στήν α' Ὑδρα» πούν' ἡ μπάντα καὶ σοναρεῖ

Κι' ἂν πιτύχ' ἡ λωτταρία,
πούν' ἰδέα ἐθνική,
τότε ὅλα μας τὰ πλοῖα
θᾶχουν μέσα μουσική.

=====

Κλίνει! γόνυ πρὸ τοῦ τάφου τῶν ἡρώων μας ἀπάντων,
κλίνει πρὸ φεγγεβολίας πολυτίμων ἀδαμάντων·
βλέπε μάρτυρας πεσόντας αἱματόφυρτους καὶ ἄχνους,
κύτταζε καὶ τὸ γκουβέρνο ποῦ θὰ ρίξῃ τοὺς λαχνούς.

Λόττο εὗρηκε νὰ ρίξῃ
ἡ τρελλή μας Μιχαλοῦ,
νάχῃ πλοῖα νὰ μᾶς πνίξῃ
μὲς τὴ μέση τοῦ γριανοῦ!

=====

Εὐπνήσετ' ἐθνομάρτυρες καὶ ἀσκηθῆτε ὅλοι
τώρα ποῦ μὲ τὴ τόμπολα θὰ πάρουμε τὴν Πόλη.

Πί κρίμα καὶ τί ἄδικο καὶ τί κακοτυχία,
νωρὶς νὰ ἡσυχάσετε
προτοῦ καὶ σεῖς προφτάσετε
τὰ ἐθνικά ληχεῖα!

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός· ξυπνάτε πολεμάρχοι·
ὅλα τὰ ξεπουλήσαμε· λαχεῖο δὲν ὑπάρχει!

=====

Κύττα τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς, κύττα τὴν Ἀλαμάνα!

Γ. — Ἐπῆγα καὶ στήν τελετὴ καὶ εἶδα καὶ τὸ Φοντάνα,

Μ. — Τῶν προπατόρων θαύμαζε τὸν ἱερό τὸ ζῆλο!

Γ. — Εἶδα τὸν Παξινόπουλο, εἶδα καὶ τὸ Μυρτίλο.

Μ. — Προσκύνῃσε τοὺς ἥρωας ἐν τῇ φιλοπατρῇ!

Γ. — Ἄκουσα καὶ τοῦ Κατραβᾶ τὸ ἓνα, δύο, τρία.

καὶ ὁ Λιμενάρχης τέσσερα καὶ ὁ τελώνης πέντε
καὶ εἶδα καὶ μιὰν ἀρχόντισσα μαρία πὲρ λεβέντε.

=====

Μ. — Τῆς ἐθνικῆς μας ἐροτῆς προσκύνα τὸν ἀστέρα!

Γ. — Ἦταν καὶ ὁ Πιθεωρητῆς μὲ πάντα τὴ γαστέρα

καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐξέχοντες καὶ βέλτιστοι καὶ πρῶτοι
καὶ ἄλλοι δὲν ἐζούλεψα παρὰ τὸ Λαπαθιώτη.

Μ. — Προσκύνα τοὺς τιμήσαντας τὴν ἐνδοξὸν Ἑλλάδα!

Γ. — Ὁ δήμαρχος, ἐξ ἅπαντος θὰ εἶχε στὴ βελάδα
κρυμμένη τὴν ψαλλίδα τοῦ μὴν ἦθελ' ἀπαντήσῃ
κανὲν ἀπόζαβο δέντριν' ἂν τὸ καρατομήσῃ.

=====

Μ. — Προσκύνα τοὺς προμάχους μας, τὸ σέμνωμα τοῦ γένους!

Γ. — Εἶδα καὶ τοὺς καθηγητὰς, εἶδα καὶ τοὺς προξένους.

Μ. — Ζήτω τὸ ἔθνος φώναζε ποῦ σήμερον ἀνέστη!

Γ. — Εἶδα τὸν κύριο Λυγρὸ, εἶδα καὶ τὸ Φορέστη
καὶ τὸν ἐρώτησα, Μαρή, ἂν ἔχω τὰ προσόντα
νὰ μπῶ καὶ ἐγὼ νὰ κάθωμαι στῆς Λέσχης τὴ βετόντα
καὶ νὰ συναγελλάζομαι μετὰ τῶν πατρικίων·
καὶ μοῦπε α' θὰ κυττάζουμε στ' Ἀρχαιοφυλακεῖον
καὶ ἂν τ' ὄνομά σου, μ' ἐννοεῖς, τὸ λιμπροντόρο τῶχει,
μπορεῖμε νὰ σὲ μπάσουμε, ἀλλέως ὅμως ὄχι!

=====

Μ. — Ἡρώων φωτοστέφανα μὲ σέβας θὰ φιλήσω!

Γ. — Ἐγὼ λοιπὸν ποῦ λαχταρῶ στὴ Λέσχῃ νὰ κολλήσω,
ὅλο στὸ σπῆτι κάθωμαι καὶ χάνω τὴν ἡμέρα μου
καὶ ἀνακατώνω τὰ κορὰ μαζὺ μὲ τὸν πατέρα μου
μὴ βρῶ καμμιὰ περγαμηνή
εἴτε κανένα στέμμα
γιὰ νὰν τὰ δείξω νὰ φανῇ
τοῦ νόμου μου τὸ αἶμα,
μ' ἀντὶ νὰ βρῶ στ' ἀρχεῖα μας τοὺς τίτλους πώζητουσα,
εὗρηκα μόνον μιὰ προβιά
ποῦ μοῦ τὴν ἔδαν' ἡ γιαγιά
εἰς ἐποχὴν ποῦ νήπιον καθ' ὕπνους ἀτακτοῦσα.

=====

Μ. — Προσκύνα πάντα πρόμαχον ἀείμνηστον φωστήρα!

Γ. — Τὸ Λέλο πῆρα συντροφιά καὶ ἐμπῆκα στὸ Σωτήρα,
καὶ τῶν σπαθῶν ἐβλεπα τοὺς χρυσοπασαμάδες
καὶ θείας ἤκουσα φωνᾶς
καὶ ὁ σεβαστὸς παππᾶ Παννᾶς
ἐξώναζε μονάχος του γιὰ δώδεκα παπάδες.
Μὰ τοῦ Φουσάτου τὸν παππᾶ μὲ τὴ βελουδα φάσα του,
ἀπὸ τὸ πάχος τὸ πολὺ δὲν τὸν χωροῦν τὰ βᾶσα του.

=====

Μ. — Τὸ τιμημένο φίλησε τοῦ τάφου τῶν χορτάρη!

Γ. — Γαρίζον πῶς ὁ δήμαρχος ἰσχυρὸς νὰ τρατάρη,
στὸ σημεῖο ἐτροχάει ποῦταν ἡ Ἀφροδίτη
καὶ τὸ εἶπα, ὅσοι μετὰ καὶ ἐρεῖς μὴ σιγάλα τσιπουρίτη

νὰ εὐχῇ τὸ δήμαρχο παντοῦ φυτὰ νὰ βάνη,
καὶ ν' αὐγατέν' ἡ βᾶντα του καὶ σερνικά νὰ κάνη.
Κι' ἡ Ἀφροδίτη μ' ἀπαντᾷ μὲ παρισιάνας χάρι,
α' ὁ Βᾶσος ἔχει τὰ κλειδιά καὶ αὐτὸς νὰ σὲ τρατάρη.

=====

Μ. — Κύττα τῆς δόξης τὴ φωτιά στὸ Σοῦλι καὶ στ' Ἀρκάδι!

Γ. — Τί μουσικὲς καὶ πράματα καὶ φωτερὰ τὸ βράδυ.

Ἐπαρτρέχαν τὰ σινολιὰ τ' ἀπάνου καὶ τὰ κάτω,
καὶ ἀκλούθαε ὁ Τσερνάτς μετὰ τοῦ Κυριακάτου.

Πάντα μπροστὰ ὁ Κατραβᾶς
καὶ οἱ παῖδες ἀπὸ πίσω·
τί γλέντι ποῦθελε τραβᾶς
διδάσκαλος ἂν ἦσο!

=====

Μ. — Τί φῶς στὸν κόσμον χύνουνε οἱ τῶν προγόνων χρόνοι!

Γ. — Ἡ νύχτα μέρα ἔγινε καὶ ἔβλεπε τὸ βελόνι.

Κι' ἐχόρτασαν ἡλεκτρικά
χρωματισμῶν σπανίων,
τὰ βλέμματα τὰ νηστικά
τοῦ δήμου τῶν Κρανίων.

Κι' ὁ Μπίνης ἐπαρτρέχε ν' ἀνάβῃ τοὺς λαμπτήρες
καὶ ὀπίσθωε τὸν τρέχανε δικαστικοὶ κλητῆρες.

=====

Κι' ἐλάμπανε τὰ φωτερὰ τὰ κόκκινα, τὰ πράσινα,
καὶ ἔδιναν χάρι καὶ ζωὴ στῶν κυριῶν τὰ στράσινα,
καὶ ἡ αἴγλη καὶ ἡ ἀνταύγεια τῶν τόσων ἀστερίσκων,
ἐξυπηρέτει ἔξοχα τὸ σὶ κ τῶν νεανίσκων,
μὰ γιὰ τὸν κόσμον τὸ φτωχὸ τὸν ζῶντα ἐν πενίᾳ,
ὅσοι περσότεροι φανοὶ τόση καὶ εἰρωνεία.

=====

Μ. — Γενυκλινὴς νὰ χαιρετᾶς

τὰς ἐστεμμένους ἀρετὰς

ποῦ περισσῶς ἐλάμπρυναν τὴ σιλαβωμένη χώρα!

Γ. — Πᾶνε καὶ τὰ ἱγγλέζικα κακὴ ψυχρὴ τους ὦρα

ποῦ δὲν ἐδόσανε χρὸ

λιγὰ καὶ ν' ἀλεγγράρῃ

τ' ἀρχοντικό μας μ π ο λ ε ρ ο,

τὸ ν ι σ τ ε γ κ ε ποδάρι.

Στὸν τζακισμό καὶ στήν ὀργὴ νὰ πᾶνε, συφορὰ τους,
πῶρχονται μὲς τὰ μούτρα μας καὶ βγάνουν τ' ἀντερὰ τους,
καὶ ἀφ' τὰ σοκάκια ποῦ περνοῦν, χαλοῦν τὴν εἰκουμένη.

σ' ἓνα σημείο δηλαδὴ

π' ἀμέσως ρίχνει τὸ παιδί

ὅποιον νὰ ἡ γκαστρωμένη!

Μ. — Πρό τῆς ἐνδρόσου γενεᾶς τῆς ἐσσεὶ κοσμοῦσης
τὰ τῶν Ἑλλήνων χῶματα,
να κρυφώμεν τὴν πόρτιγγα τῆς εὐτραπέλου Μωσῆς,
ἡ ἀφῆσμεν τὰ σκώματα
Κι' ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἁγίου ἐκείνου τοῦ ἡλίου,
ἐλθέ νὰ συμμεθέλωμεν χάρις Πανελληνίου
κι' ἡ πονεμένη μας ψυχὴ, κρυφὴ εὐχὴ νὰ βγάλη,
τὸ λαβασὸν τοῦ Γερμανοῦ
καὶ τὴν σημαίαν τῆς εὐφροσύνης
νὰ τὰ δοῶσιν, ἥσως ἀχόμα πρὶν μεγαλύνει

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΣΣΗ ΧΑΛΔΑ

Με τὴ θωρὰ τὴν ἔμορφη, με τὴ γλυκεῖα ψυχὴ σου,
τοῦ κόσμου τὸ λιθάδι ἐστόλιζες πολὺ.

ἔτι πάντες ποθέομεν μαγευτικὸν νοῦν σου,
σ' ἐζήλεψα καὶ σ' ἐδόξασα τοῦ χάριτος τοῦ φίλου!

Μὰ σὺ σ' ἐνεκροφίλησα σθυμὸν μου λευκοῦδι,
ἐννοίωσα πῶς δὲν ἦσαν λευκοῦδι ταπεινόν.
εἶδα σὲ σύγνεφον λευκὸ πῶς ἦσαν ἀγγελιοῦδι
καὶ γελαστό μὰς ἐφηνες νὰ πᾶς στὸν οὐρανόν!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐχοράζω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς
πάντας τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἀξιότιμους συμπολίτας μου
ταῦς συμμερισθέντας τοῦ πένθους μου ἐπὶ τῇ ὀδυνη-
ρᾷ ἀπώλειᾳ τοῦ προσφιλοῦς καὶ πολυχλαύστου τέ-
κνου μου Γεραδίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΧΑΛΔΑΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμάτια ἰσχύοντα διὰ τὰς τρεῖς ὑπολειπομένας
κληρώσεις τοῦ 1905, ἡτοιμασθῶσι 3/16 Ἀπριλίου, τῆς
3/16 Ἰουλίου καὶ 2/15 Ὀκτωβρίου.

Πωλοῦνται παρὰ τῷ ἐκταθῇ ὑποκαταστήματι τῆς
ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΜΙΤΕΤ.

Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐννοιοῦται ὅτι, πωλεῖ θετικὸν χαλκὸν τοῖς με-
ταρτοῖς πρὸς δραχμὴν μιάν κατ' ὄκταν, εἰς ἀπαντας
τοὺς σταφιδιτῆρας ἀνεξαιρέτως, τοὺς ἐγ-
γεγραμμένους ἐν τοῖς πιστωτικοῖς καταλόγοις.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Τραπεζῆς)

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἦρξάτο τῶν παραστάσεων τοῦ ὀϊταλικοῦ θιάσου
τῆς ὀπερέτας Γκαρζάνο.

Τὰ πρόσωπα εἶναι ὅλα ἀνάλογα καὶ ὑποφερτά.
Δυστυχῶς δὲ τὸ θέατρον δὲν συχνάζεται διότι οἱ
φιλόμουσοι κύριοι, γνωρίζουν μόνον νὰ φωνάζουν
ὅταν μᾶς λείπη τὸ θέατρον.

Καὶ ὅταν τὸ ἔχωμεν δημιουργοῦνται χίλια προ-
φάσεις διὰ νὰ τὸ ἀποφεύγωμεν.

Ἦρξαν ὅτι κληρονομήσας τὸν πατέρα μου ἀνέλαβον
τὸν ἀποστολὴν τοῦ ἑθνικοῦ ἀναγνώστηρος διὰ διευθυντῆς

τοῦ «Ζιζανίου» κ. Γ. Μολφέρας περὶ σατυρικῆς
ποιήσεως ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Ἡ εἰσοδὸς ἐλευθέρᾳ διὰ κυρίας καὶ κυρίους.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΥΛΕΙΑΣ

Οἱ ἀδελφοὶ Π. Λευκοκύριοι, ὡς εἰδικοὶ τῆς ἐργασίας ταύ-
της, συνέστησαν ξυλαιοπορικὸν κατάστημα μεταβάντες ἐπὶ
τούτῳ εἰς Βενετίαν καὶ κομίσαντες ξυλείαν πρώτης ποιότη-
τος ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐκεῖθεν καταστημάτων. Εἰδοποιούν
δὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι, μὴ σάντες τοῦ καταστήματος
τῶν ἀντικαθιστᾶ ὅσοι καὶ ἔσονται ἐκείνων αἱ ὁποῖαι μέχρι
σήμερον εἰσηγέντε ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΝΕΑ ΔΟΡΚΗ

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ταξιδευόντας συμπατριώτας
τοῦ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχείου τοῦ κ. Ζ. Μενάγια ἐναντι τοῦ
σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ὡς ἀπολύτως εὐεργετικόν, καί-
συργές, καθαρῶτα καὶ ἀσφαλές.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΑΒΔΙΧΑΚΗ,
εἰδοποιεῖ ὅτι, ἐνεκα τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ παλαιοῦ
καταστήματος (τμήμα γυναικείων εἰδῶν) μετέφερε
τὰ ἐμπορεύματα τοῦ τμήματος τούτου εἰς τὰ ὑπὸ
τὴν οἰκίαν κ. Παναγῆ Κοσμετάτου συνεχόμενα κα-
ταστήματα (τμήμα ῥαφείου καὶ φυλικῶν) ἐν οἷς
συνεκέντρωσε προσωρινῶς, μέχρι ἀνοικοδομήσεως
τοῦ παλαιοῦ καταστήματος, ὅλην τὴν ἐργασίαν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ ἐπειδὴ τὸ νέον καταστή-
μα θὰ πλουτισθῇ διὰ μεγάλης συλλογῆς ὅλων νέων
εἰδῶν, εἰδοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ ὅτι
παρέχει σημαντικὴν καὶ πραγματικὴν ἔκπτωσιν εἰς
τὰ τιμὰ καὶ ἀσυμφωνιστὸν εὐκολίαν εἰς τὸ ΤΜΗ-
ΜΑ ΡΑΦΕΩΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΗΘΗΣ
Τ. ΠΟΙΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΛΙΑΝΟΥ.